ANUL XXIII. Seria II. — No. 974 — 4 pagini 7 LEI — Luni 12 Iulie 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

Telefoane: Direcţia şi A-ţia 3.26.60; Secretariat . . 5.91.86; Provincia . . 5.91.86; Tipografia . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE: 1 an . . . . Lei 2000; 6 luni . . . „ 1000; Autorităţi, Instituţii, cluburi: 4000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR. Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/930. Administrator Delegat: Al. Iliescu

24 ore cu 50 atleţi obligaţi să rămână în... padoc

CE AU FACUT ECHIPELE ROMANIEI ŞI CROAŢIEI IN ZIUA CAND TREBUIAU SA ALERGE PE PISTA ŞI SA SARA LA GROPILE CU NISIP DE PE STADIONUL A. N. E. F.

Se pare că este dat atletismului nostru să fie veşnic un copil oropsit al soartei.

La lipsa oricărui sprijin din partea oficialităţilor, s'a adăugat unele defecţiuni, toate culminând cu ploaia de Vineri seara care a transformat pista dela ANEF într'un adevărat lac, făcând imposibilă desfăşurarea probelor.

Dar atletismul este obişnuit să înfrunte vitregiile soartei el nu a fost niciodată un copil răsfăţat şi nici nu s'a lăsat copleşit de loviturile soartei.

Ziua bună întotdeauna se cunoaşte de dimineaţă

O desmintire a proverbului ne-a adus-o ziua de Vineri. Nimeni din cei cope stadion nu ar fi putut bănui la ora 18 că peste două ore minunatul gazon şi pista neagră vor fi sub apă!

Pe stadion animaţie. Se fac pregătiri amenajează cadrul matchului. Tribunele se îmbracă în haine de sărbătoare, o echipă de lucrători pavoazează cu drapelele celor două ţări, o altă echipă greblează pista iar Victor aşează cu toată grija materialele care vor da un aspect neobişnuit gazonului.

La tribuna din potcoavă d. Ionescu îşi îngrijeşte echipa, fiecare atlet primeşte echipamentul şi ultimele sfaturi. Pe gazon d. Virgil Ioan face onorurile casei primind pe antrenorul german Iosef Waltzer care a ţinut să la contact cu atleţii şi stadionul.

Echipa este completă echipată, au sosit şi unii dintre cei întârziaţi dar Zenide şi Baciu nu şi-au făcut apariţia în schimb oficialii au plăcuta surpriză să revadă pe Schullery şi să constate că Jupy Calistrat a rămas acelaş pasionat pentru atletism.

Incepe furtuna!

Se fac pronosticuri, se discută organizarea, se iau măsuri pentru buna reuşită a acestei întâlniri şi odată cu lăsarea serei, apar şi semnele unei apropiate furtuni

In câteva minute stadionul îşi schimbă înfăţişarea: furtuna mătură totul iar ploaia acoperă pista!

Atleţii fug în cabine, oficialii se îndreaptă în goană spre poartă. Furtuna e în tolu.

Seara la „Viticola„ toată lumea este de acord că matchul este serios ameninţat. Z

Ce s'a întâmplat în ziua în care ar fi trebuit să se dispute?

Des de dimineaţă oficialii sunt cu

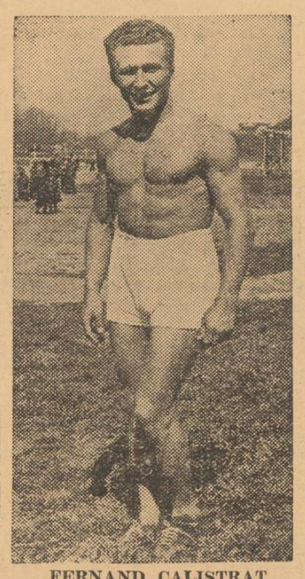

FERNAND CALISTRAT

ochii pe cer, nu este însă nici o nădejde, căci ploaia nu încetează iar la ANEF te crezi în Cişmigiu!

La FRA consiliabule, iar telefonul zbârnâie mereu, toată lumea se interesează de soarta matchului.

In urma convorbirilor avute cu preşedinţele FRA d. Virgil Ioan, şi a ra-

(Continuare în pag. III-a)

AMANAT DIN CAUZA TIMPULUI

MATCHUL ATLETIC CROAŢIA — ROMANIA

începe irevocabil astăzi pe stadionul A.N.E.F.

Ziua de eri a mai simplificat oarecum problema naţionalei noastre, astfel încât optimismul din tabăra română e mai justificat astăzi

Matchul de atletism dintre reprezentativa românească şi cea croată care trebuia să înceapă ieri pe ANEF a suferit o mişcare de translaţie în timp, programul eşalonându-se în după amiaza de azi şi cea de mâine.

Motivul este binecunoscut. O ploaie de o abundenţă musonică, precedată de un vânt de proporţii ciclonice care veneau să pună punct unei săptămâni de climat excesiv tropical. Atletismul care este un sport deosebit de sensibil la variaţiunile atmosferice — spre deosebire de hipism, de exemplu, a cărui reuniune a avut loc ieri, soldându-se, probabil, cu victoriile cailor ce se acomodează cu terenul moale — a fost, aşa dar, foarte mult stânjenit de generozitatea norilor care au transformat pista ANEF-ului într'un cordon de apă — nu chiar asemănător cu acela al cetăţilor medievale totuşi de ajuns ca să facă imposibilă alergarea unei curse de sprint sau demi fond.

Nu trebue să uităm — de asemenea — că oaspeţii noştri vor să scoată câteva timpuri record în aceste întreceri.

Şi totuşi — câtă dreptate au a-vut francezii! — („a quelque chose malheur est bonne»). Intre timp a sosit Zenide sporind cu prezenţa lui şansele noastre. Şi în al doilea rând — matchul acesta va începe într'o Duminecă, deci într'o zi când oricum eventualii amatori de un spectacol atletic — în cea mai pură accepţiune a cuvântului — au mai multe posibilităţi să se deplaseze pe ANEF. Câştigaţi pentru atletism, aceştia vor veni şi a doua zi, scuturându-ne pe noi şi mai ales pe oaspeţi de peisajul dezolant al tribunelor goale.

Dar atleţii ce-au făcut în această după amiază liberă? ne iscodeşte indiscret întrebarea din ochii celor ce parcurg rândurile

IVECOVICI,
al doilea reprezentant croat la aruncarea discului, în acţiune

avantcron cei noastre. Au vizionat cu toţii acea minunată realizare cinematografică a Lenyei o Riefenstahl, «Jocurile olimpice din 1936».

Revenim pe scurt asupra pronosticurilor

Ne-am ocupat pe larg, în numărul de eri de şanele reprezentanţilor noştri în faţa atleţilor croaţi. Revenim azi, mult mai pe scurt, amintind doar ordinea probabilă în care «cei patru» se vor clasa în proba respectivă.

Şi, respectând programul începem cu clasica probă de sprint, 100 m. plat, unde Moina ne scuteşte de orice comentariu inutil; alături de el, Zenide ne va aduce locul următor, lăsând deschisă lupta între Medved şi Gal pentru ultimele două locuri.

Prin prisma acelui 1-81, Abramovici rămâne favoritul săriturii în înălţime. Wissenmayer prezintă destule garanţii pentru ca victoria lui să ne surprindă. In plus, săritura în înălţime e o probă atât de capricioasă încât, dece n'am spera şi aici să ocupăm primul loc Stoica şi Buratovici, egali ca performanţă vor rezolva necunoscuta locului 3.

Din nou atleţii români se impun prin rezultatele obţinute până acuma. E vorba de 400 m. garduri unde Ludu şi Stelorian vor ocupa în ordine primele locuri. Şi tot din nou la start ordinea sosirii ne va prilejui entuziaste aplauze.

Gurău aruncă totuşi

Până eri, Gurău părea indisponibil. Şi asta din cauza accidentului pe care l-a suferit în cadrul regionalelor de seniori. Intre timp Gurău şi-a mai revenit în parte, astfel că astăzi va putea lua parte la aruncarea greutăţii. Coman şi Ivekovici vor lupta pentru locul următor.

Gjuric e indiscutabil favoritul «hârtiei» la 800 m. plat pe baza performanţelor obţinute în ţară anul acesta. Tălmaciu, primul nostru reprezentant îi este un periculos adversar. Iar Pandrea, deşi inimos ca totdeauna se va mulţumi probabil cu locul patru.

O problemă prezintă săritura în lungime. Urbici şi Moina sunt sensibil egali, atletul român fiind handicapat de oboseala cursei de 100 m. plat.

Aceeaş luptă pentru locul 3—4 între Adriani din partea noastră şi Simonovici din partea croaţilor.

Intre Radu Ioniţă şi Dinu Cristea, a alege pe probabilul învingător e o chestiune foarte com-

plicată. Desigur Dinu Cristea e favoritul tuturor. Mai mult după sonoritatea numelui. Dar Radu ne-a promis o surpriză. Oricum, victoria va reveni tot românilor.

In schimb la disc, Gurău nu poate arunca. A doua indispoziţie, după cea a lui Havaleţ. Aşa că soluţia Coman — Schuleri rămâne singura în picioare. Nu trebue totuşi să nu avem încredere, Coman, cu o aruncare de 41 m. putând să se claseze primul. Aceleaş şanse le au şi Marian şi Soici (Croaţia).

Insfârşit quartetul Moina—Ludu—Zenide — Stelorian ne va aduce ultima victorie a zilei.

Peste toate aceste fugare pronosticuri, lupta rămâne deschisă pretutindeni. Sunt atâtea lucruri neprevăzute în sport şi mai ales în atletism, încât cele spuse mai sus nu sunt decât simple, foarte simple presupuneri.

Frumuseţea sborului

Nimic nu e mai frumos pe lume ca libertatea. Acea libertate în mijlocul căreia te simţi stăpân pe viaţa şi gândurile tale. Pe eforturile de fiecare clipă, — fie fizice sau cerebrale, — necesare parcurgerii unui drum spinos, spre ideal.

Iată dece, atunci când părăseşti decorul obositor al oraşelor, pentru a te opri pe crestele munţilor, între pământ şi Dumnezeire, te simţi mare şi puternic asemeni unui Hercule. Inălţimile vrăjesc, pentrucă, de pe ele poţi judeca frumosul în toată splendida-i desfăşurare.

Inălţimile cuceresc, pentrucă, numai ele îţi dau certitudinea dimensiunilor şi posibilităţilor tale.

Sus, pe culmi piesuve, în bătaia vânturilor, te simţi asemeni vulturului: puternic şi îndrăzneţ.

Şi totuşi, pentru vremurile noastre, muntele a rămas mic. Da, nu trebue să vă surprindă, MIC.

Deasupra oricăreî creste, ştiinţa va pune permanent o alta — avionul, acea pasăre măiastră, ce te poartă în văzăit de londar, în azurul necuprins.

Pe aripile lui, abia, îţi dai seama de imensitatea posibilităţilor omeneşti, de întreaga şi uluitor de frumoasa poezie a spaţiilor, străbătute cu viteză ameţitoare.

Sborul, — pornind dela legenda eroică a lui Icar, — reprezintă un vis de biruinţă a omului asupra naturii, frumos ca niciunul altul. E primul pas, — ca să zic aşa, deşi mai normal ar fi svâcnire, — spre cucerirea universului, cu toate secretele-i avar păstrate până azi. Planând între cer şi pământ, omul poate spune, — perfect justificat, — că a smuls acestui univers una din cele mai mari taine, ce îl va purta prin întregul labirint al necunoscutului.

Acolo sus, în cea mai fantastică coreografie, el îşi poartă năzuinţele, îndrăzneţ, în ritmîca motoarelor, al căror zumzet reprezintă marşul triumfal al victoriei definitive şi siguranţa voiajurilor aeriene.

Pornind uşor, asemeni unei libelule uriaşe, avionul te poartă spre înălţimile albastre, unde nu a ajuns — până acum, — decât fantezia poeţilor şi visurile copiilor.

Acolo sus, în imperiul fantasticului, sborul poate fi gustat din plin, ca o cupă spumoasă de şampanie. Inălţimea aceea ameţitoare e suprema satisfacţie a unui muritor, — în ea trăind la maximum, fiorii unei frânturi de basm.

Sborul...

...Un poem cu raze argintii de lună, în care Făt Frumos răpune acelaş etern Smeu, pentru a pleca mai departe spre împlinirea năzuinţelor sale...

Toma Alexandrescu

Ca într'un roman poliţist..

U. D. R. a sosit la Bucureşti pentru a juca în Cupa Romăniei cu Sportul Studenţesc... şi joacă azi la Giuleşti cu Rapid

o fază a finalei campionatului de football german câştigată de Dresd ner SK.

Bucureştii nu pot fi un oraş fără football. Intâlnirea atletică Româ n a — Croaţia obţinuse exclusivitate şi pentrucă nu se putea juca după amiaza, cluburile bucureştene renunţaseră să mai joace dimineaţa.

In ultimul moment însă se perfectase matchul Unirea Tricolor Carmen, dar a trebuit să fie contramandat şi acesta pentrucă terenul dela Obor a devenit impracticabil, peste noapte.

Şi totuşi, vom vedea azi un match de football; şi încă unul

U. D. R. — Rapid

Jocul de football, care se dispută azi, este acela dintre Rapid şi UDR. Şi ca şi cum această surpriză nu ar fi fost deajuns, deschiderea acestui match o vor furniza-o juniorii celor două cluburi.

Dar cum se joacă la Giuleşti azi, când ieri nu se ştia nimic? Şi cum a ajuns atât de repede U. D. R. dela Reşiţa la Bucureşti? Iată două întrebări, pe care şi le pune oricine şi al căror răspuns constitue un adevărat roman poliţist.

In ce formă este Sportul Studenţesc?...

Ieri dimineaţă a sosit în Capitală UDR şi conducătorul echipei a telefonat imediat delegatului grupări, la Bucureşti. Era ceva cu totul neobicinuit ca acesta să nu-i aştepte la gară.

Peste o jumătate de oră, cel mai uimit om din lume, delegatul reşiţenilor, era întâmpinat în hallul hoteluluî de jucători.

— In cé formă este Sportul Studenţesc?

— Bine, dar pentru ce vă interesează aceasta şi pentru ce-aţi venit în Bucureşti?

Explicaţia constitue pentru toată lumea o surpriză excepţională.

UDR venise în Capitală pentru a juca în Cupa Romăniei cu Sportul Studenţesc. Simplu, nu?

Telegrama, prin care erau anunţaţi că nu se mai joacă matchul acesta, reşiţenii n'au primit-o. Şi aceasta explică totul.

Puţin intrigaţi de tăcerea delegatului lor în ajunul unui match atât de important şi încrezători în şansele lor, reşiţenii au plecat la Bucureşti.

Pentru a afla că nu se joacă niciun match de football în Capitală.

Dar, atunci, cum pot fi acoperite cheltuelile...

O deplasare inutilă dela Reşiţa la Bucureşti nu este un lucru fără importanţă. Şi atunci trebuia găsită o soluţie pentru a se acoperi o parte din cheltuelile făcute.

Şi s'a angajat matchul UDR—Rapid, de azi, la Giuleşti.

Aceasta este povestea, care a condus la realizarea unui match

(Continuare în pag. III-a)

Programul de astăzi

17.00: Defilarea echipelor.
17.10: 100 m.
săritura în înălţime.
17.30: 400 m. garduri.
aruncarea greutăţii.
18.00: 800 m. plat.
săritura lungime
18.15: 5000 m.
aruncarea discului.
19.00: Ştafeta 4x400 m

Probele şi concurenţii de azi

CROAŢIA		ROMANIA
Gal — Medved	100 m.	Moina—Zenide
Gjurici — Srakar	800 m.	Tâlmaciu—Pandrea
Kotnik — Flass	5000 m.	D. Cristea—R. Ioniţă
Kerhin — Skussek	400 g.	Ludu—Stelorian
Urbici — Simonovici	lungime	Moina—Adriani
Abramovici—Buratovici	înălţime	Stoica—Wissenmayer
Marian — Soici	disc	Coman—Gurău
Ivekovici — Rastici	greutate	Coman—Schulleri
Despot — Gjurici — Skusek — Lusik	4x400	Moina—Ludu—Zenide—Stelorian

TIMIŞOARA VREA SA FIE REPREZENTATA

C. F. R. — poate, mai târziu, S. S. Timiş — a cerut să fie admis în campionatul de război sau în divizia naţională A.

TIMIŞOARA, Iulie (Corespondenţă). — Activitatea footballistică locală se menţine în prezent graţie «Cupei Districtuale», la care participă cele mai bune echipe. Cu toate acestea, CFR a reuşit victorii comode şi uneori la scor detaşat. Dealtfel, CFR s'a dovedit a fi — în prezent — cea mai bună formaţie timişoreană. Insă şi Cupa Eroilor a dovedit aceasta.

NICIO PLECARE, NUMAI SOSIRI

Dar, despre CFR s'a spus că va fi părăsit de doi din cei mai buni jucători: Urechiatu şi Lungu.

Svonurile însă, nu se confirmă. Din contră; nu numai că nu va pierde vreun jucător, dar îşi va întări echipa cu trei excelenţi jucători: Andreescu şi Borosu (Politehnica) şi Androvici (Chinezul CAM).

Urechiatu şi Lungu nu vor pleca nici la Gloria CFR, nici la Rapid şi nici la FC Craiova.

In primul rând pentrucă aceşti jucători NU VOR SA PLECE. Apoi pentrucă gruparea CFR nu le-ar da deslegarea nici în ruptul capului; mai bine ar desfiinţa întreaga grupare. In fine, în al treilea rând, pentrucă nici forurile superioare fercviare nu vor admite decât în cazul când jucătorii ar veni cu deslegarea în buzunar. Cercurile sportive locale subliniază faptul că grupările provinciale anunţă lucruri pe care CFR nu le cunoaşte, când ar fi fost mai nimerit şi foarte sportiv ca aceste grupări se fi adresat direct conducerii CFR-ului. Aşa însă, conducătorii timişoreni sunt ferm decişi să nu dea drumul niciunui jucător. Şi fără deslegare jucătorii nu pot fi transferaţi deoarece transferările pe cale oficială sunt suspendate pe tot timpul războiului.

Un memoriu la O. S. R. şi F. R. F. H.

Zilele acestea pleacă la Bucureşti un delegat al grupării CFR, pentru a depune două memorii: la OSR şi FRFH, ambele conţinând aceeaşi cerere justă: admiterea CFR-ului în campionatul de război sau în divizia Naţională A.

Argumentele pe care le aduc timişorenii în sprijinul acestei cereri sunt:

1. CFR este o echipă tânără şi românească.

2. Corespunde în totul condiţiunilor morale şi materiale impuse de FRFH.

3. Timişoara nu poate fi lăsată fără un reprezentant în aceste competiţiuni, în care Timişoara a fost figură strălucită întotdeauna. Şi cum Timişoara va avea şi un stadion modern, care să corespundă tuturor cerinţelor şi mai ales unei necesităţi.

Memoriul CFR-ului mai precizează că — dacă va fi nevoe — gruparea îşi va schimba numele în S. S. Timiş.

Forurile sesizate vor lua în discuţie acest memoriu just şi — susţin cercurile timişorene — vor decide reprezentarea Timişoarei în una din cele două competiţii

N. R. Interesându-ne, am aflat că memoriul a fost depus atât la OSR, cât şi la federaţia de football.